

[Nathalie Lind]

viklingen har været i strafudmålingen, og om ministeren, hvis der i folketinget er en forståelse for, at man måske er kommet ned på for lavt et niveau for specielt disse forbrydelser, ville være interesseret i at tage en samtale med rigsadvokaten med henblik på, at nogle sager kunne blive indbragt for højesteret, således at man ligesom med andre voldssager kunne få lagt et rigtigere niveau.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er naturligvis klar over af hensyn til alle de kolleger, der er til stede her denne eftermiddag, at vi ikke skal bestræbe os på at bruge hele eftermiddagen, vi skal jo se at komme hjem, men alligevel, forholdet er jo det, at vi skal have sagt enkelte ting under en førstebehandling, som må blive stående.

Når justitsministeren henviser til straffelovrådets bedømmelse af forholdene og på grundlag heraf også har fremsat forslag, der stort set går ud på en halvering af strafferammens maksimum i det, man vil kalde for normalt tilfælde, så må man have lov til at understrege, at det er netop det forhold, at man i øjeblikket på grundlag af de strafferammer, der er videre end dem, man nu vil mene skulle komme igennem, har en udmålingspraksis, som vi nok er en del der finder ikke er tilstrækkelig. Fru Nathalie Lind pegede netop på enkelte ting, som straffelovrådet havde sagt, og jeg vil godt have lov til at gå en lille smule videre på side 49 med at citere:

»Straffelovrådet har overvejet, om det ville være forsvarligt at foretage en generel nedsættelse af strafmaksimum for voldtægt fra 10 til 6 års fængsel. Det må dog anses for rigtigst, at der i § 216 bevares en mulighed for i grove tilfælde at udmåle straf inden for et maksimum af 10 års fængsel. Det kan ikke udelukkes, der vil kunne forekomme enkeltstående sager, hvor der er behov for en straf på 6 års fængsel eller derover.«

Og så vil jeg gerne slutte citatet her, men lige netop nævne det forhold, at når man udtaler sig på den måde fra straffelovrådet, og når ministeren fremsætter et forslag, hvor strafferammerne går ned, kan det vel ikke undgås, at det fremover kan komme til at virke yderligere sænkende på strafudmålingsniveauet, og det skal understreges, at det er aldeles ikke hensigten med de alvorlige lovovertrædelser, der er tale om her. Jeg finder,

at der er grund til at understrege, at det må være lovgivningsmagten, der uanset den ekspertise, som straffelovrådet har, må fastlægge rammerne og sige, at inden for disse vil vi have dømt, og det må være op til domstolene i de konkrete tilfælde inden for en for mig gerne vid strafferamme at finde den rette straf.

Jeg skal til udvalgsarbejdet gemme en nærmere udredning af det, jeg fremkom med her under mit første indlæg om, i hvilket omfang der kan være tale om, når man opdeler sagerne, at nå frem til det rette resultat. Jeg finder altså, at der ikke er grund til at dele strafferammerne som foreslået.

Poul H. Møller (KrF):

Blot ganske kort i anledning af de bemærkninger, justitsministeren havde til mig med hensyn til mine betænkeligheder ved nedsættelse af strafferammen for røverier. Der bliver jo i realiteten tale om en nedsættelse, fordi strafferammen går helt op til 16 år for øjeblikket i relation til de mange alvorlige bankrøverier og andre røverier, vi har haft, med anvendelse af skydevåben.

Nu nævner justitsministeren disse tilfælde, som jo er meget, meget få, hvor en beruset mand er kommet ind og har forsøgt at lave en parodi på et bankrøveri, og hvor man næsten har skullet holde hånden med revolveren i, fordi han ikke selv var i stand til at løfte hånden så højt. Det er klart, at den slags tilfælde kan man ikke tage alvorligt, og de er vel heller ikke blevet bedømt særlig alvorligt rent strafmæssigt bagefter, fordi manden ikke har været rigtig klar over, hvad han egentlig foretog sig. Men det er jo de få eksempler.

Vi har derimod mange, mange eksempler på disse meget alvorlige røverier. Et røveri er i sig selv en alvorlig ting; uanset om man bagefter bliver klar over, at det var en attrap, han anvendte og ikke en skarpladt pistol, er det en alvorlig forbrydelse og skal ses som sådan.

Jeg deler hr. Hagen Hagensens betænkeligheder ved at nedsætte strafferammen inden for sådan et område, også i relation til det, som er anført i bemærkningerne, at der inden for en 4 års periode, hvor man har en strafferamme på op til 16 år, i 90 pct. af tilfældene er idømt mildere straffe end 3 års